

בס"ד, ה' בסיון תשפ"ו
21 במאי 2026

דף מידע

2949

שבועות - פרשת נשוא

5 דברים לפני החג והשבת / סיון רהב-מאיר:

1. נתחיל בבסיס, שלא נתבלבל: חג השבועות הוא חג מתן תורה, החג שבו עמדנו בהר סיני, אחרי יציאת מצרים ואחרי ספירת העומר, שמענו מאלוקים את עשרת הדברות וקיבלנו את התורה.
2. החג מתחיל השנה ביום חמישי לפני השקיעה. מדליקים שני נרות של חג עם ברכה. נהוג להדליק גם נר נשמה שיספיק ליותר מ-24 שעות, כדי להדליק ממנו אש עבור נרות השבת למחרת. בתחילת הסעודה בערב וגם בבוקר יש קידוש בתחילת הסעודה. במהלך החג יש תפילות מיוחדות ומנהגים רבים.
3. לכל הלכה ומנהג בחג יש סיבה עמוקה: למשל, בלילה של החג נערך בבתי הכנסת תיקון ליל שבועות (לימוד תורה לאורך הלילה). למה תיקון? המטרה היא לתקן את העובדה שביום קבלת התורה עם ישראל לא התעורר מוקדם, לא היה נרגש לקראת המעמד. בתפילת שחרית של החג, ביום שישי בבוקר, קוראים בכל בתי הכנסת בעולם בתורה את עשרת הדיברות. רבים מביאים את הילדים, גם תינוקות קטנים ביותר, למעמד המיוחד הזה. זה כאילו מעמד הר סיני מגיע אלינו כך מחדש, בכל שנה. יש בתי כנסת שבהם נוהגים לקרוא את מגילת רות, וגם לקשט את הבית ובית הכנסת בצמחייה (מפני שבקבלת התורה הר סיני התכסה צמחייה), יש מנהג לאכול מאכלי חלב, ועוד ועוד. מוזמנים ללמוד, להעמיק ולהתכונן.
4. ספירת העומר שהחלה בפסח מסתיימת בשבועות, וזו לא הייתה ספירה טכנית. במהלך שבעת השבועות שעברו עלינו קומה. פרשנינו מסבירים שבפסח - יצאנו ממצרים, מעבדות לחירות. אבל בשבועות - הגענו לשלב הבא: קיבלנו זהות. המטרה של יציאת מצרים, ובמובן מסוים של בריאת האדם בכלל, הושלמה. הרי לא יצאנו משם רק כדי "לא להיות משועבדים לפרעה". יצאנו משם כדי לקבל תורה, להיות משועבדים לערכים הנכונים, ולהמשיך את המסע מהמדבר, עם התורה, אל ארץ ישראל.
5. והשנה החג צמוד לשבת. אלה יומיים שלמים של קדושה, שלא עושים בהם מלאכה. בשבת קוראים בבתי הכנסת את הפרשה הארוכה ביותר בתורה - פרשת "נשוא" מתוך ספר במדבר. לומדים בה על ברכת הכהנים, ועל ההכנות להמשך המסע של העם לארץ ישראל. שנזכה כולנו לקבל בשמחה את הקשר המיוחד שלנו לתורה.

חג שמח ושבת שלום!

נר זיכרון

- טובה פורת ז"ל - ז' סיון תשס"ג
- שושנה רימון ז"ל - ח' סיון תשנ"ו
- אליעזר פקטור ז"ל - ח' סיון תשע"ח
- ר' מנחם מנדל דויטש ז"ל - ט' סיון תשמ"ז
- רות מאיר ז"ל - ט' סיון תשמ"ט
- רון מובסוביץ ז"ל - י' סיון תשע"ח

השמחה במעונם

מזל - טוב

לאורה חייקין ולכל המשפחה לנשואי הנכדה, נגה בתם של ברוך ולאה ז"ל, עם גיל.

לחיה ויהודה ורקר ולכל המשפחה להולדת הנין, נכד בכור למירית ואי"ש, בן בכור, לשהם ודוד-צבי.

זמני חג שבועות ושבת

- 19:03 הדלקת נרות חג
- 19:23 מנחה וקבלת חג
- 20:15 צאת השבת

פינת ההלכה

'עירוב תבשילין' - בחג השבועות

(לא לשכוח להניח ביום חמישי, גם למי שאין בכוונתו לבשל)

א. כדי שיהיה אפשר לבשל ביום טוב תבשילים טריים עבור השבת, תיקנו חז"ל את תקנת "עירוב תבשילין". לפי תקנה זו אדם הרוצה לבשל ולאפות ביום טוב לשבת (כמו השנה שחג השבועות חל ביום חמישי ושישי ומייד לאחריהם שבת) יכין חלה / לחמנייה (או חלה או מצה) ומאכל מבושל לפני החג בשביל לאוכלם בשבת, (בדיעבד אפשר להסתפק בתבשיל אחד) וכך כשמבשל ביום טוב מאכלים אחרים לשבת, המעשה מוגדר כסיום הבישול וההכנות לשבת, ולא כהכנה שלמה מיום טוב לשבת, ולכן מותר לעשותו.

ב. יש המבארים את טעמו של עירוב תבשילים ב'היכר' - כזיכרון שאין לבשל ביום טוב דבר שאינו נצרך ליום טוב או לשבת. כך דעת הרמב"ם. לדבריו עירוב תבשילין, נקרא כך בגלל הדמיון שלו למושג ההלכתי עירוב חצרות. כפי שעירוב חצרות נועד להוות היכר שלא יבואו בני אדם לטעות ולחשוב - שמותר להוציא בשבת מרשות לרשות, כך גם עירוב תבשילין מיועד להיכר זיכרון - כדי שלא יחשבו שמותר לאפות בחג דברים שאינם נאכלים בו. בצורה פשוטה יותר ניתן לבאר שב"עירוב התבשילין בעצם 'מערבים' (כלומר מצרפים) את המאכלים שבושלו טרם החג למאכלים שבושלו בחג עצמו, ועל כן מותר, לדברי חז"ל, לבשל מיום החג ליום השבת שחל לאחריו.

ג. גם מי שאין בכוונתו לבשל מיום טוב לשבת, יניח עירוב תבשילין ויברך על הנחתו, מפני שעיקר מגמת העירוב לתת לאדם את האפשרות לבשל מיום טוב לשבת גם אם בפועל לא יבשל. בנוסף לכך, על ידי העירוב הוא זוכר את השבת, ודואג להכין מאכלים כדי לענגה בשלוש סעודות. ועוד, שלרוב הפוסקים, העירוב מתיר להדליק ביום טוב את נרות השבת.

ד. צורת עשיית עירוב תבשילין: השנה ביום חמישי לפני כניסת החג עושה העירוב לוקח את המאפה (לחמנייה או פרוסת לחם) והתבשיל (ביצה או מנת בשר) בידיו ומברך: "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם אשר קידשנו במצוותיו וציוונו על מצות עירוב" ואחר כך אומר: "בעירוב זה יהיה מתר לנו לאפות ולבשל ולהטמין ולהדליק נר ולעשות כל צרכינו מיום טוב לשבת, לנו ולכל ישראל הדרים בעיר הזאת".

ה. איך מותר להדליק ולכבות את הגז ביום טוב? הרוצים לבשל על גבי הכיריים של גז ביום טוב, עליהם לדאוג להכין לו מערב יום טוב נר דולק, שיוכל לקחת ממנו אש באמצעות גפרור, על מנת להדליק את הגז שבכיריים, ואז יוכל לבשל כדרכו תמיד. אסור לכבות אש ביום טוב, ואפילו מקצת כיבוי, כגון להוריד ולהנמיך את האש שבכיריים אסור. אך למרות זאת מותר לכבות את האש על ידי "גרמא", כלומר, לא בפעולה ישירה, אלא בדרך עקיפה. והדרך היותר טובה היא על ידי שעון גז לשבת, ובכך אין בעיה כלל. מי שרוצה לכבות את האש בה בישל ביום טוב: יעשה זאת על ידי שימלא קומקום קטן (פינג'אן) של מים על כל גדותיו, ויניחהו על האש עד שירתח, ואז יגלשו המים על ידי רתיחתם על האש ויכבוה. ואחר כך יוכל גם כן לסבב את הכפתור של הגז או את ברח הבטחון למנוע זרימת והתפשטות הגז. והמים שרתחו, ישתמש בהם לצורך הכנת תה או קפה, כדי שיהיה בישולם לצורך אוכל נפש, שהרי אסור לבשל מים ביום טוב לצורך הכיבוי בלבד, אלא לצורך אוכל נפש בלבד.

חג שבועות שמח לכולם

מיכאל.

חג השבועות תשפ"ו

יום חמישי

לא לשכוח לפני כניסת החג - 'עירוב תבשילין' ו'נר נשמה'

19:03 – הדלקת נרות [ברכת "שהחיינו"] וכניסת החג

19:23 – מנחה (שקיעה 19:31)

דרשת חג

19:53 – ערבית ('צאת הכוכבים')

סדר תיקון 'ליל שבועות'

22:00 לימוד 'הורים וילדים' (גנים – כיתות ו') בהנחת הרב מיכאל

22:40

הרב מיכאל – הנושא יפורסם בנפרד

עדי ורקר - "מדוד המלך עד רון וויזלי - הג'ינג'ים שמצילים את העולם"

הפסקה

24:20

ז'אק גרבר - "מסורת חיה" - מ"משה קבל תורה מסיני" ועד "ניצחוני בני"

מלכה סימון - "לוט, תמר ורות – המשותף והשונה"

ברל לרנר – "האם אסור לקשט את ביה"כ בפרחים וצמחים לכבוד שבועות?"

הפסקה

02:00

שימי מרכוס - "מה ענין שמיטה להר סיני" פרשנות חדשה ע"פ הרב יואל בן נון

גבריאל לרנר – "מתן תורה בארץ ישראל"

אמירת תיקון ליל שבועות בבית המדרש

יום שישי

4:45 - מגילת רות (עלות השחר 4:24)

5:05 – שחרית 'ותיקין' ('הנץ החמה' 5:35), קריאת התורה, הזכרת נשמות ומוסף

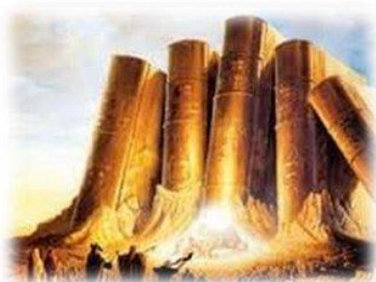
08:30 - שחרית, מגילת רות, קריאת התורה, הזכרת נשמות ומוסף

17:30 – ביכורי בית – לימוד משותף לשבועות – בבית דליה ומוטי תורן

18:30 – שיעור 'הדף היומי'

19:03 – הדלקת נרות שבת

19:23 – מנחה של חג השבועות

חג שבועות שמח - ועדת בית כנסת

זמני שבת פרשת נשא – איסרו חג מעבר לדף

שבת פרשת נשא - איסרו חג שבועות

19:03 - הדלקת נרות

19:23 - מנחה של חג השבועות

קבלת שבת

'פניני שבת נקבלה' - דרשה קצרה בהלכה

ערבית

'ח"י רגעים' - שיעור תלמוד קהילתי ב'מסכת ברכות' (18 דקות)

8:30 - שחרית, מוסף.

10:00 - תפילת ילדים בבית המדרש

'טו"ב ללמוד' - לימוד קהילתי קצר בבית הכנסת ב'מסילת ישרים' (17 דקות)

13:30 - מנחה

17:45 - קריאת תהלים לנשים - בית המדרש

18:00 - מנחה

19:30 - שיעור ה'דף היומי'

20:15 - צאת שבת בית הכנסת / שטיבל. ברכת הלבנה

ימי חול

4:48 - זמן טלית ותפילין | 5:33 - הנוץ החמה | 9:04 - סוף זמן ק"ש

6:00 - שחרית

8:00 - שחרית

18:00 - מנחה (שקיעה בשעה 19:34)

20:15 - ערבית

מנחה וערבית - בשטיבל (יש לשוב ולומר ק"ש לאחר צאת הכוכבים ב-19:56)

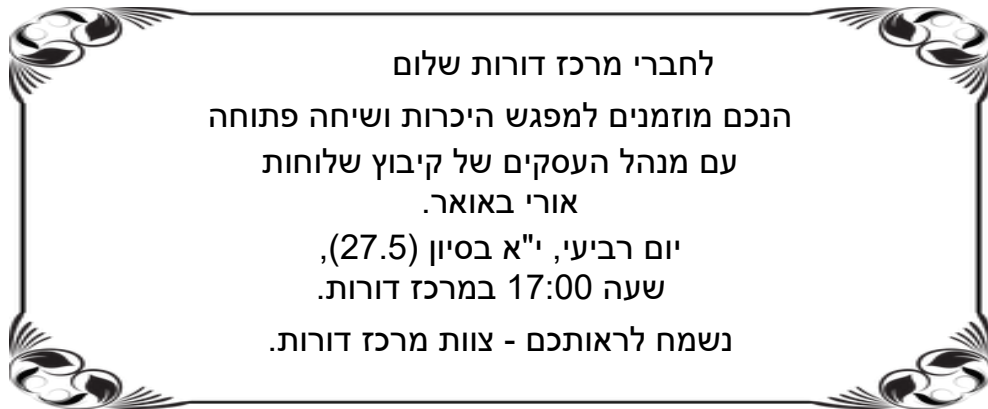
19:25 - ימים א-ב

19:30 - ימים ג-ה

20:45 - שיעור 'הדף היומי'

שבוע טוב ומבורך - ועדת בית הכנסת

תרבות שלוחות

חג המשק מאחורינו - והטעם המתוק עוד נשאר!

פתחנו את החגיגות ברוח ספורטיבית מטורפת עם "המירוץ לקיבוץ"! שמונה קבוצות חריפות רצו בין התחנות, והוכיחו לנו שוב מה זה מורל, רוח צוות ורצון לנצח. שאפו ענק לכל הקבוצות על התחרות הצמודה, וברכות חמות לקבוצת הגד"ש שקטפה את המקום הראשון!

תודה ענקית לצוות המשחק שעמל, תכנן ועבד שעות רבות כדי להוציא לפועל את המירוץ המושלם: סימון מרכוס, אביטל עמית, הדס סעאת ושרה מועלם.

לאחר המשחק והאדרנלין, המשכנו לארוחת ערב מפנקת, לטקס החג ולתהלוכת הכלים החקלאיים המרשימה. היה תענוג אמיתי לשבת כולנו יחד, ליהנות מפלאפל חם, להתקרר עם שלוקים ומעדנים, לראות את הילדים נהנים במתחם הטרקטורים, וכמובן - להצטלם ולצאת הביתה עם מזכרת חגיגית על המקרר.

תודה רבה לשותפים שלנו לדרך:

- למשק שלנו - שבכל שנה מחדש מעניק לנו את הגב והתמיכה להרים אירוע מכובד ומושקע לקהילה.
 - לענפי המשק - על גיוס והבאת הכלים החקלאיים שהוסיפו המון לאווירה.
 - לכל מי שעזר, תמך, ארגן וסידר - לפני האירוע, במהלכו ובסיומו.
 - לאברהם שכטר - על סידור והכנת התחנה הישנה.
 - לחנן מלאכי - על הבאת באלות החציר, העגלה והטרקטורים, ועל הדאגה לתרומה המפנקת של שוק ומעדנים מחברת "תנובה".
 - לבטי -פרלשטיין על היד הטובה והעזרה בעיצוב.
 - לאיתן מאירפלד - שדאג לנו מרחוק לטרקטור ולעגלה.
 - לשלמה שרגא - שתיקן את הפנצ'רים בגלגלים והציל את המצב!
 - לאריאל פרלשטיין - על הגברה איכותית וסאונד מעולה לאורך כל הערב.
- תודה ענקית לצוות המנצח!
- לרננה בן זקן ולירון קפלן על ריקוד המנשאים.
 - ליפעת רבי ונתלי מסאמי על השיר של הילדים והנוער.
 - לנוער האלוף שלנו שתמיד עוזר עם חיוך גדול ואהבה ♥
 - לגיזרונים שהביאו לנו לטעום ולהנות מהתוצרת שלנו.
 - לכלבו שתרגם לנו את המתנה לקבוצה הזוכה.
 - לעדי לוי על כל העיצובים הגרפיים.
 - לבנות שירות הדר ותהילה על העזרה.
- אחרונים חביבים ומיוחדים, תודה ענקית מעומק הלב לצוות המדהים שעבד ימים ולילות והפיק לנו חג משק מטורף ובלתי נשכח:
- לירון קפלן, נעה בן משה, טובה אהרוני, הדס סעאת, אביטל עמית, סימון מרכוס, ערן ליס, אור שריר והדר שגיא.

ניפגש באירוע הבא, בע"ה יום שני, 22.6 פתיחת הקיץ בבריכה...

חג שבועות שמח, צוות תרבות.

שעות פתיחת המרפאה בשבוע של - 24-29.5

טיפת חלב	קבלת קהל מזכירה	קבלת רופא	קבלת קהל אחיות	בדיקות דם	
	8:00-9:00	14:00-16:30	10:00-12:30 14:00-17:00	7:30-8:10	א'
	8:00-9:00		10:00-13:00	7:00-8:10	ב'
7:30-11:30 (בתאום עם אורה)		10:00-12:00	10:00-13:30		ג'
			10:00-13:00	7:30-8:10	ד'
	8:00-9:00				ה'
	8:00-9:00	8:30-10:00			ו'

שבת-שלום - חגית ו.

סיכום מאסיפת חברים שהתקיימה ביום ראשון, א' סיון (17.5)

סדר היום - אושר ללא מתנגדים.

אישור החלטה על ביצוע תשלומי התחשבות לשיוך (מודל איזונים) - יורם הציג את המתווה המוצע להחלטה. התקיים דיון בו סוכם לעדכן את החברים בסכומים המעודכנים כיום לפי המדד. ההחלטה אושרה.

אישור החלטה בעניין ביטוח דירות בשיוך - יורם הציג את המתווה המוצע להחלטה. נשאלו שאלות ע"י חברים ונתנו תשובות. ההחלטה אושרה.

הנהלת האסיפה.

מהמזכירות

ב 19.5.26 התקיימה ישיבת מזכירות שעסקה בנושאים הבאים –

בחירת נציג ציבור למנהלת מבנים - בהמשך לפרסום הקול קורא לנציג ציבור למנהלת מבנים התקבלו מספר פניות. צוות האיתור שכלל את מנהל העסקים (אורי), מנהל קהילה (צביקה) ומנהלת מש"א (ג'נט) קיים ראיונות עם המועמדים והמליץ על דוד רפאלי. ההמלצה אושרה.

החזר השקעה בדירות יורשים - בקיץ הקרוב אמורות להגיע מספר משפחות חדשות שיכנסו לגור בדירות שמשויכות ליורשים. לפני כניסת משפחה לדירה, הקיבוץ נדרש להכין את הדירה בעלות של כמה אלפי ש"ח לדירה. השקעה זו הייתה מוחזרת בתשלום שכ"ד לתקופה של 2-3 שנים בהם המשפחה גרה בדירה. עקב השיוך, יכול להיות מצב שבו בעוד מספר חודשים שכ"ד יעבור ליורשים, והשאלה היא כיצד הקיבוץ יכול להבטיח את החזר ההשקעה בדירה.

הוחלט להכין מיפוי מדויק של ההשקעה הנדרשת בכל דירה, ולהגיע לסיכום עם היורשים לגבי החזר ההשקעה לקיבוץ, מאחר ובסופו של דבר היורשים ייהנו מההשקעה של הקיבוץ.

המשך דיון בעניין יו"ר - לאחר ההחלטה שהתקבלה בישיבה הקודמת להציע שינוי במבנה הארגוני ולא להמשיך עם יו"ר משותף לקהילה ולעסקים, הוחלט שהמזכירות תגבש הצעה שתוצג לציבור ותובא לאסיפה.

יורם.

רות ובוועז - המקום שבו הנשמה מרגישה בית

חז"ל אומרים שרות לא הייתה רק אישה צדיקה שנכנסה לעם ישראל היא הייתה נשמה שבחרה בקשר. לא בקשר שמבוסס על נוחות, אלא בקשר שמבוסס על דבקות.

וזה הפסוק הכי עמוק במגילה:

“כִּי אֶל אֲשֶׁר תִּלְכִּי אֵלַי... עִמָּךְ עָמִי וְאֵלֶיךָ אֵלֹהֵי”

בפשט רות מדברת אל נעמי, אבל בחסידות מסבירים שיש כאן תנועה של נשמה שמבקשת שייכות אמיתית. לא אהבה שתלויה במצב רוח, בלי קשר של “מה אני מקבלת”, אלא רצון להתאחד עם משהו גדול ממני.

ובתנאי יש רעיון מדהים:

אהבה אמיתית נוצרת דווקא כששני אנשים מפסיקים לעמוד רק במרכז של עצמם. כל עוד האדם עסוק רק ב"אני", קשה לו להידבק באמת. דבקות נוצרת כשיש ביטול מסוים של האגו. כשאני מסוגל לפנות מקום לנשמה של האחר. וכאן בדיוק אנחנו רואים את הסוד של בוועז ורות.

הרי לכאורה הסיפור שלהם לא “מתאים” לסיפור אהבה קלאסי.

יש פער בגילאים במעמדות, אין שם דרמה רומנטית מתפרצת, אבל יש שם משהו אחר- שקט, עומק והכרה. בוועז רואה ברות משהו שאחרים לא רואים.

והקבלה מסבירה שראייה אמיתית היא לא לראות את החיצוניות של האדם אלא לזהות את שורש הנשמה שלו. אולי בגלל זה בוועז מדבר אליה כל כך בעדינות.

אין משחקי כוח, יש מרחב, כבוד, ונוכחות שמאפשרת לאדם השני להיות.

והזהרה מדבר על כך שזוגיות אמיתית היא לא שני חצאים שמחפשים השלמה, אלא שני עולמות שבוחרים לגלות את השכינה ביניהם.

זה גם הסוד של שבועות.

הר סיני היה הר נמוך בשאר לאחרים. הוא לא היה הר מרשים או מתנשא.

והמפרשים מסבירים שהתורה ניתנה עליו כי כדי שתשרה קדושה - צריך ענוה.

אולי גם אהבה עובדת ככה.

היא לא יכולה לנוח במקום שיש בו רק אגו, מאבקי כוח או צורך תמיד לנצח.

אהבה עמוקה נוצרת במקום שבו אדם מוכן לומר:

“יש פה משהו גדול יותר ממני.”

וכשחז"ל מתארים את מתן תורה כמו חתונה הם בעצם אומרים שברית אמיתית היא לא רגע של התרגשות, אלא היכולת להישאר נוכחים גם אחרי שהלב כבר רגיל.

רות נשארה, בוועז ראה אותה, ומתוך השקט הזה נולדה מלכות דוד.

אולי זאת המשמעות העמוקה של זוגיות לא למצוא מישהו שימלא את החסרונות שלי, אלא מישהו שאיתו הנשמה שלי זוכרת מי היא באמת.

יש באמת משהו מאוד קדוש ועדין בסיפור של רות ובוועז כאילו התורה לוחשת לנו איך נראית אהבה שיש בה נשמה.

הגאולה הגדולה של עם ישראל מתחילה בכלל מסיפור אינטימי, שקט, בין שני אנשים.

ממישהו שבוחר לראות אדם אחר באמת.

והחסידות אומרת דבר מדהים

שדווקא המקומות השבורים, הרחוקים והלא מושלמים, הם אלו שמסוגלים להצמיח אור עמוק יותר. רות מגיעה מבחוץ, אלמנה, זרה, בלי ביטחון. אבל דווקא מהמקום הזה היא הופכת להיות אם המלכות.

אור אמיתי לא נולד משלמות אלא מהיכולת של הנשמה לומר:

“אני רוצה קשר אמיתי. אני רוצה בית. אני רוצה שייכות.”

ולכן מגילת רות כל כך מרגשת אותי באופן אישי ואני מניחה שהיא נוגעת בכולנו.

כי עמוק בפנים, כולנו רוצים שיראו אותנו כמו שבועז ראה את רות לא רק לפי העבר שלנו, לא לפי הפחדים, לא לפי מה שחסר, אלא לפי האור שהנשמה שלנו מחזיקה.

ויש בזה גם מסר עצום לזוגיות:

אהבה עמוקה היא לא רק למצוא אדם שמדליק אותנו, אלא אדם שמצליח להזכיר לנו את עצמנו.

שמולו הנשמה נהיית שקטה יותר, בטוחה יותר, קרובה יותר לבית שלה.

חג שבועות הוא חג כל כך זוגי במהות שלו זה חג של ברית, “נעשה ונשמע”. בחירה בקשר גם בלי לדעת הכול מראש. כמו אהבה אמיתית.

חג שמח! שלומית תורן.

ממנהל הקהילה

חג המשק שמח,

השנה, כשאנחנו מציינים 78 שנים להקמת הקיבוץ, קשה שלא לעצור לרגע ולהביט בהתרגשות על הדרך הארוכה שעשינו יחד.

דרך שהתחילה בשנת 1948, בימים של חוסר ודאות, קושי ומאבק, כשקומץ צעירים ציוניים אוהבי הארץ, חדורים באמונה גדולה בקב"ה יחד עם ניצולי שואה שנשאו בליבם כאב עצום אבל גם תקווה גדולה, בחרו להקים כאן בית.

הם לא הקימו רק קיבוץ.

הם הקימו חזון.

הם בנו מקום שמבוסס על ערבות הדדית, עבודה, שותפות ואמונה עמוקה אמונה בקב"ה ואמונה באדם בשותפים לדרך.

ואולי דווקא השנה, יותר מתמיד, אנחנו מבינים עד כמה הבחירה היא הייתה אמיצה וגדולה.

כי מה שצמח כאן לאורך השנים הוא לא רק חקלאות, בתים ושבילים, אלא קהילה חיה, נושמת, מתחדשת וממשיכה לבחור בעצמה בכל יום מחדש.

בפרשת השבוע, פרשת נשא, מופיעה שוב ושוב המילה "לשאת".

"נשא את ראש..."

לא רק לספור אנשים, אלא להרים אותם. לראות כל אדם ואדם. להכיר בערך שלו ובמקום שלו בתוך המחנה. זו בעיניי תמצית הסיפור שלנו.

קהילה נבנית כשאנשים נושאים יחד באחריות, בחלומות, בקשיים ובתקווה.

קהילה צומחת כשיש בה אנשים שמוכנים להרים אחד את השני, להאמין אחד בשני, ולפעול לא רק בשביל עצמם, אלא בשביל הדורות הבאים.

והצמיחה שלנו בשנים האחרונות היא עדות חיה לכך.

כשנכנסתי לתפקיד בשנת 2020, חיו כאן כ-135 ילדים ובני נוער מלידה ועד גיל 18.

היום אנחנו כבר סביב 270.

אבל המספרים הם רק הסימן החיצוני.

מאחורי המספרים יש חיים.

יש תינוקות חדשים בעגלות בשבילים.

יש ילדים במגרשים ובמדשאות.

יש בני נוער שממלאים את המקום באנרגיה, חלומות וצחוק.

יש משפחות שבחורות לבוא לכאן ולהגיד: כאן אנחנו רוצים לבנות את הבית שלנו.

וזו אולי הברכה הגדולה ביותר שקהילה יכולה לבקש לעצמה, להיות מקום שאנשים רוצים להשתייך אליו. מקום שיש בו שורשים עמוקים, אבל גם אופק פתוח.

פרשת נשא מסתיימת בחלק מהברכות היפות והעמוקות ביותר במסורת שלנו:

"בִּרְכָּה ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ.

יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ.

יֵשָׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם."

ואני חושב שאין ברכה מתאימה מזו לקהילה שלנו.

שנמשיך לדעת לשאת זה את זה, גם ברגעים פשוטים וגם ברגעים מורכבים.

שנמשיך לצמוח בלי לאבד את הלב והערכים שעליהם נבנה המקום הזה.

שנמשיך להיות קהילה שיש בה אחריות, שייכות, עזרה הדדית אהבת ה' ואהבת אדם.

ושנזכה לראות כאן בעז"ה עוד דורות רבים של ילדים רצים בין הבתים והשבילים, ממשיכים את הסיפור שהתחיל כאן לפני 78 שנים, ומוכיח בכל פעם מחדש שהחלום עדיין חי.

תודה גדולה לכל מי שהיה כאן לפנינו, לכל מי שבונה את המקום הזה היום, ולכל מי שעוד יצטרף למסע המיוחד הזה בעתיד.

חג משק שמח לכולנו.

שבת שלום - צביקה.

חג שבועות שמח

שבת שלום

